

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อสร้างคู่มือการสอน เขียนภาษาไทย ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงให้เป็นแนวทางแก่ครูสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครู ใฝ่พัฒนาการสอนเขียนของคน ใฝ่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ของวิทยาลัยครูจันทระเกษม จำนวน ๕๔ คน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งมีความสัมพันธ์กันเป็นคู่ คือคล้ายคลึงกันทั้งในด้าน อายุ เพศ และความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยนำคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบเฉพาะวิชาเอกภาษาไทยมาเป็นเกณฑ์ในการจับคู่ นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามเพื่อสำรวจประสบการณ์ทัศนคติและความต้องการขอแนะแนวทางในการสอนวิชาภาษาไทย ๕๔ (การเขียน) ของอาจารย์ผู้สอนวิชาจากวิทยาลัยครู ๗ แห่งในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์มาสร้างคู่มือการสอน เขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ซึ่งนำมาใช้ทดลองสอน ในกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง และนอกจากนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยยังประกอบด้วย แบบสอบ ๑ ชุด เป็นข้อสอบแบบอัตนัยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ๕๔ (การเขียน) ได้นำไปทดลองสอบและนำมาปรับปรุงแล้วจำนวน ๔ ข้อ นำแบบสอบนี้ไปใช้ทดสอบหลังการเรียนวิชาภาษาไทย ๕๔ (การเขียน) ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม นำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบของฮอยท์ (Hoyt's Method) หากค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (F - test) และหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดของแบบสอบที่ใช้ แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยการทดสอบค่า t (t - test) เพื่อดูประสิทธิภาพของคู่มือการสอนเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สรุปผลการวิจัย

๑. การหาค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย ค่าความเที่ยงและความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบสอบได้ผลดังนี้ คือ โดยเฉลี่ยแล้วข้อสอบสามารถจำแนกบุคคลได้ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕, ค่าความเที่ยงของแบบสอบเป็น ๐.๘๕ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบสอบเป็น ๕.๑๘

๒. การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยการทดสอบค่า t (t - test) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ๐.๐๕ จึงอาจกล่าวได้ว่า การสอนโดยใช้คู่มือการสอนเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผลสูงกว่าการสอนโดยไม่ใช้คู่มือการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ และค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มทดลองซึ่งสอนโดยการใช้คู่มือการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้ใช้คู่มือการสอน แสดงให้เห็นว่าคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ๒๕ (การเขียน) ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลอง ๑ ภาคเรียน ในภาคปลายปีการศึกษา ๒๕๑๗ ของ
วิทยาลัยครูจันทระเกษม เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ - วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์
พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร คือ ๔ คาบ/สัปดาห์

การประเมินผลคู่มือการสอน เขียนของผู้ทรงคุณวุฒิ

เมื่อสร้างคู่มือการสอน เขียนและนำไปทดลองสอนแล้ว ผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วย
ประเมินผลคู่มือการสอนฉบับนี้ ๔ ท่าน คือ

๑. ศาสตราจารย์รายนัน ธรรมวิวัฒน์ อาจารย์แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครู-
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้สนใจในการเขียนและมีผลงานทางการเขียนทั้ง
ร้อยแก้วและร้อยกรอง

๒. อาจารย์บุญชื่น ทองอยู่ ศึกษานิเทศก์เอกวิชาภาษาไทย กรมสามัญศึกษา
มีประสบการณ์ในการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยมาเป็นเวลากว่า ๑๕ ปี

๓. อาจารย์บุษพา สงศิริ ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาไทย ของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมการฝึกหัดครู

๔. อาจารย์ทัศนีย์ หาญพล อาจารย์สอนวิชาภาษาไทย ๒๔ (การเขียน)
วิทยาลัยครูจันทระเกษม

เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๔ ท่านได้ประเมินผลคู่มือการสอนนี้แล้ว (ทั้งปรากฏใน
ภาคผนวก) ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะและข้อควรแก้ไข มาปรับปรุงคู่มือการสอนให้
ถูกต้องเรียบร้อย

ขอเสนอแนะ

๑. ผู้สอนภาษาไทยในวิทยาลัยครู ควรร่วมมือกันสร้างคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ทุก ๆ วิชา เพื่อเป็นแนวทางในการสอน และเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้ได้ผลดี ยิ่งขึ้น
๒. หากมีการสร้างคู่มือการสอนฉบับต่อ ๆ ไป ควรสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เรียนวิชานั้น ๆ ด้วย
๓. เพื่อให้ทราบแน่ชัดว่า คู่มือการสอนเขียนฉบับนี้เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงหรือไม่ เพียงใด ควรมีการวิจัยต่อเนื่องโดยนำคู่มือการสอนเขียนนี้ไปทดลอง เพื่อหาประสิทธิภาพอีกครั้งหนึ่ง
๔. คู่มือการสอนฉบับนี้เป็นเพียงแนวทางสำหรับการสอนเขียนเท่านั้น ผู้สอนควรได้ศึกษาค้นคว้าจากตำราเล่มอื่น ๆ ประกอบด้วย และควรรู้จักคิดแปลงหยิบยกประเด็นต่างๆ ไปสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย